

ارزان ترین وکلای مدافع جهان!

۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۳ ساعت ۲۳:۰۳

دردناک تر از توهین های هر روزه غربی ها، واکنش برخی افراد داخلی است که دارند چهره دشمن را به دوست تبدیل می کنند؛ آدم ها و رسانه هایی که همیشه ما را بدهکار آمریکا می دانند؛ به آنها چه می شود گفت جز وکلای مدافع شیطان؟!

وبلاگ آهستان نوشت: به مقامات آمریکا بابت مجوز ندادن به نماینده جدید ایران در سازمان ملل حق می دهیم! چون آنها نمی توانند گذشته را فراموش کنند؛ چطور ممکن است خاطره تسخیر سفارت آمریکا در تهران از ذهن ملت و دولت آمریکا پاک شود؟

طبیعی است که یک آمریکایی باغیرت مانع از حضور کسی در خاک کشورش شود که روزی روزگاری دیپلمات های آمریکایی را به گروگان گرفت و با آبروی دولت آمریکا چنان بازی کرد که خاطره اش هنوز هم آنها را اذیت می کند.

پس تاریخ فراموش نمی شود و نباید بشود؛ مثلاً خاطره کودتا علیه دولت مصدق هرگز فراموش نمی شود؛ همین طور حمایت آمریکا از شاه، از صدام در جنایاتش علیه ملت ایران، هدف قرار دادن هواپیمای مسافربری، کشتن مسافران بی گناه، ۳۰ سال تحریم ظالمانه و ...

یک سری چیزها اصلاً شوخی بردار نیست؛ مثلاً غیرت، غرور، هویت، افتخار، ملیت و منافع ملی را نمی توان به هیچ بهانه ای زیر پا گذاشت حتی به این بهانه که مثلاً تحریمی لغو شود و یا وضعیت اقتصادی ما بهتر شود.

گاهی تا صحبت از غیرت و غرور می شود، عده ای ابروهایشان را گره می زنند که شماها خیالبافی می کنید، چون امروز دوران واقع گرایی است نه آرمان گرایی! یک بار در وبلاگم نوشتم که اگر به سواد دانشگاهی باشد، مسئولان سیاست خارجی ما کلاً شاگرد کوچک مکاتب علمی دانشگاه های معتبر غربی و آمریکایی هستند و نظریه های مختلف آنها را می خوانند.

نظریاتی که سیاست خارجه آمریکا را هم دارد به پیش می برد؛ سیاستی که خنده و تعارف را در کنار تهدید و فشار با هم دارد؛ یکی را به نفع دیگری کنار نمی گذارد؛ نمی گوید چون فلانی مؤدب است، پس فعلاً با او تعارف داشته باشیم! جوگیر نمی شود و در اولین ماه ریاستش، با دشمن ترین دشمنانش تماس تلفنی برقرار نمی کند؛ به نظرم اساتید باسواد آمریکایی معنای این رفتار را

ما همین نکته بدیهی را نمی توانیم به بعضی دوستان و حامیان دولت بقبولانیم که بحث ما اصلاً مذاکره و عدم مذاکره نیست؛ این زیرکی دولت است که با این دوگانه سازی غلط، می خواهد منتقدانش را بایکوت کند؛ بحث اصلی ما مذاکره خوب در برابر مذاکره بد است؛ ما می گوییم مذاکره کنید اما در موضع برابر. لبخند در برابر لبخند. تعارف در برابر تعارف و همینطور اخم و تهدید در برابر اخم و تهدید؛ عقل کدام بشر سنتی و مدرن گفته است که در برابر اخم، بخندیم؟!

به هر حال فعلاً برداشت ما از رفتار مقامات دولتی از رئیس جمهور گرفته تا مسئولان دستگاه خارجه این است که آنها بیش از اندازه در برابر زیاده خواهی های غرب کوتاه آمده اند؛ تندترین موضع رئیس جمهور ما بعد از تهدید مقامات آمریکایی این بود که در سخنرانی ۲۲ بهمن خطاب به آنها گفت: «بعضی ها عینکشان را عوض کنند!» همین.

جالب اینکه آقای روحانی اعتراض می کند که در چند سال گذشته تندترین بیانیه ها و قطعنامه ها علیه ایران تصویب شد و کسی حساس نشد! در حالی که در چند سال گذشته، قطعنامه ها علیه دولتی صادر می شد که در برابر غرب می ایستاد؛ اما حالا علیه دولتی صادر می شود که با شعار تغییر، اعتدال، گفت و گو و تنش زدایی آمده است! اگر لاقل این لبخندها فایده ای داشت و باعث تغییر رفتار طرف غربی می شد، باز می شد حق را به دولت داد اما وقتی بعد از این همه تغییر و تحول و این همه لبخند و تعارف و این همه امتیاز دادن در مذاکرات، آنها هر روز پر روتر و پرتوقع تر از دیروز می شوند، پس معلوم می شود که مشکل جای دیگری است.

اما دردناک تر از توهین های هر روزه غربی ها، واکنش برخی افراد و رسانه های داخلی هست که عمداً یا سهواً دارند چهره دشمن را به دوست تبدیل می کنند؛ آدم ها و رسانه هایی که همیشه ما را بدهکار آمریکا می دانند.

کوچکترین نرمش یکی از مقامات آمریکایی را با ذوق زدگی تمام به تیترا اصلی خود تبدیل می کنند، گویی آمریکا با حرص و ولع به دنبال برقراری رابطه با ایران و جبران اشتباهاتش هست؛ اما به سادگی تمام از کنار تندترین و درشت ترین تهمت ها و توهین های مقامات آمریکایی می گذرند انگار نه انگار که اتفاقی افتاده است؛ به این آدم ها و رسانه ها چه می شود گفت جز وکلای مدافع شیطان؟! وکلای مدافعی که خیلی ارزان وکالت ارباب شان را برعهده دارند!

کاش لاقل اندازه همان اربابان آمریکایی غیرت داشتند! آمریکایی ها تاریخشان را فراموش نمی کنند، نمی توانند یکی از عوامل تسخیر سفارتشان را ببخشند؛ اما برخی هموطنان ما به راحتی، گذشته را فراموش می کنند، چشم هایشان را بر روی همه جنایت ها و خیانت های آمریکا علیه ملت ایران می بندند؛ بعضی به این بهانه که مثلاً مذاکرات به نتیجه برسد، بعضی هم متأسفانه با این اعتقاد که اصلاً مشکل همیشه از طرف ما بوده و این ما هستیم که به آمریکا بدهکاریم!

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/34970/از-کلاپ-ترین-ارزاد>